

EL COR I L'ORQUESTRA DE PRAGA ▶ L'ORQUESTRA DE CAMBRA DE PRAGA I EL COR FILHARMÒNIC DE PRAGA VAN ACONSEGUIR L'OBJECTIU MUSICAL QUE PLANTEJAVA LA «MISSA SOLEMNIS OP. 123» D'UN DELS COMPOSITORS CLÀSSICS MÉS INTERESSANTS DE LA HISTÒRIA: LUDWIG VAN BEETHOVEN. LA TRAMUNTANA VA JUGAR ALGUNA MALA PASSADA.

El repte de Beethoven va resultar exitós

MÚSICA CRÍTICA

Jaume Busqué i Barceló TORROELLA DE MONTGRÍ

Beethoven: Missa Solemnis op. 123

▶ Orquestra de Cambra de Praga/ Cor Filharmònic de Praga. Ludmila Vermerová (soprano), Jana Sýkorová (mezzo), Jaroslav Brezina (tenor), Zdenek Hlavka (baríton), Jaroslav Tuma (orgue) i Ondrej Kukul (director). **Divendres 8 d'agost a les 22:30 h.** 28è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí.

Malgrat tenir tants elements en contra, orquestra, cor i solistes van deixar, a Torroella, un record i una empremta clara i decisiva quan el Festival es troba en la part central de la seva programació. Ho confirmen la plena ocupació de l'aforament de la plaça convertida en sala de concerts, l'atenció habitual del públic de Torroella i el llarg aplaudiment amb què els oients van obsequiar el conjunt d'intèrprets. Però, l'espai escènic, tot i la seva amplitud, resultava excessivament constret i el vent del nord feia voleiar les partícules, algun faristol va caure en l'instant més inoportú, el director va inhabilitar la seva mà esquerra per evitar que el vent girés les pàgines de la seva partitura i, al balcó de l'Ajuntament, la bandera feia fressa per efecte de la tramuntana. I sort, encara, que només n'hi havia una, que si n'hi hagués hagut tres...!

La *Missa Solemnis op. 123* de Beethoven per ella mateixa i, a Torroella, amb tantes dificultats col·laterals, era un repte per als intèrprets i per al director i, també, per a l'or-

L'escenari enmig d'una plaça de la Vila gairebé a rebentar a Torroella de Montgrí.

ESPAI ESTRET I AMB VENT

L'espai escènic, tot i la seva amplitud, resultava excessivament constret i el vent del nord feia voleiar les partícules. A més, algun faristol va caure.

ganització. Un repte que, com dèiem, va concloure exitosament.

L'obra és d'una complexitat tan gran que només els conjunts amb llarga experiència professional i els millors solistes poden portar a bon terme. Beethoven va escriure una llarga peça religiosa en què les notes agudes, agudíssimes, són la tònica de tota la par-

titura; les veus, així, esdevenen un instrument més de la massa instrumental, però en aquestes circumstàncies el govern i el control de l'aire propi, individual de cada membre del cor i de la seva emissió és complex perquè està sotmès a la pròpia tècnica i a totes les inclemències ambientals del moment. El Cor Filharmònic de Praga, que té en la Missa Solemnis un paper destacat, va donar moments d'un notable interès per a les oïdes. En el *Glòria* va respondre mil·limètricament al ritme frenètic que imposa l'obra beethoveniana, però en les notes més altes d'aquesta part, sopranos i tenors patien davant de la dificultat d'aquests passatges. Al seu torn, la Missa reserva un rol especial

als quatre solistes que, com el Cor, estan pensats per ser una unitat, i, alhora, participants de la dinàmica del conjunt coral. La mezzo Jana Sýkorová exhibeix una veu arrodonida, la soprano Ludmila Vermerová, menys potent, va estar equilibrada amb el quartet vocal, mentre que el tenor Jaroslav Brezina i el baríton Zdenek Hlavka van resultar més que correctes en aquesta obra que —repetim— deixa a les veus moments de gran llum, però també d'una enorme dificultat.

Si el *Glòria* i el *Credo* atrauen poderosament per la força del discurs musical sobre un text tan conegut com són les parts d'una Missa, en el *Benedictus* i a l'*Agnus Dei* retorna la pau. La participació del concertino de la Filharmònica de Praga acompanyant les veus va ser un dels instants més íntims de l'obra i, de sobte, l'entrada dels instruments de vent torna a posar en tensió una peça que arriba a la seva definitiva conclusió.

L'interès de la interpretació de la Missa Solemnis de Beethoven al Festival de Torroella està, en primer lloc, en la categoria i l'eficàcia del cor, dels quatre solistes vocals i de l'orquestra. Una aposta reeixida que es deu al bon criteri de Joventuts Musicals de Torroella i a la direcció del Festival. Però, i en segon lloc, l'atractiu d'aquest monument musical de la producció religiosa de Beethoven radica en el missatge, en allò que el compositor volia expressar i que, fàcilment, es pot deduir.

El Cor Filharmònic de Praga, l'Orquestra de Cambra de Praga i el director Ondrej Kukul van aconseguir plenament i absolutament l'objectiu musical de l'obra i la transmissió extramusical de la intenció d'un dels compositors clàssics més interessants de la història: Ludwig van Beethoven.